

συγγνώστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότε οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἢ καινὰ κείσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ σύνοισθ' ἄ γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὦν. 495

φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
 κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἠμάροτομεν.
 ἄγ' ὡς φίλω γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 ὅμως δ' ἐρωτηθεῖς γὰρ αἰσχίων φανεῖ.

νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους,
 οὐς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505

ἔχει γὰρ οὕτω τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 ἐχθρὰ καθέστηχ', οὐς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
 δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
 τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε 510

ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
 εἰ φεύξομαί γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
 καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίω,
 πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσψά σε. 515

ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὅς κίβδηλος ἦ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ' ὅτ' ἔχρη τὸν κακὸν διειδέναί,
 οὐδεὶς χαρακτῆρ' ἐμπέφυκε σώματι;

XO. δεινὴ τις ὄργη καὶ δυσίατος πέλει, 520
 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.

491. σύγγνωστ' ἂν ἦν BC σύγγνωστὸν ἦν BCEabcd 493. εἰ] Reiskius, ἦ vel ἧ libri. 494. θέσμι' ἀνθρώποις BC cum schol. Aesch. Ctes. p. 350. Sch. 504. γ' ἂν οὖν] BC, τ' ἂν οὖν vel τὰ νῦν reliqui. 509. μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα] v. l. μακαρίαν Ἑλληνίδων. 511. πιστόν] σεμνόν Alexander rhetor. 512. γε] cod. Havn. Herodiani, τε vel δέ libri.